

On oltava tahtoa tehdä

Vuodesta 1996 monitoimikonetta ajanut korpilahtelainen Jari Linnanen pitää yhtenä kuljettajan tärkeimmistä ominaisuuksista vahvaa tekemisen tahtoa. "Kunhan tässä jotain puuhailee" -asenteella ei savotalla pitkälle pötkitä. Tietynlainen rauhallisuus on myös motokuskin valtti, sillä eteen tulee kaiken aikaa pieniä yllätyksiä.

Päätymistä metsäkoneenkuljettajaksi Jari ei osaa sen kummemmin perustella. Pikkupoikana hänellä oli leikkitraktori, jossa oli puutavaravarustus. Tämä lienee antanut sysäyksen ammatinvalintaan. Miehen tie kulki metsäkoulun, ajokoneen ja armeijan kautta motokurssille vuonna 1995. Metsurintyötäkin tuli kokeiluksi, mutta metsuri-isän neuvon mukaan sahommiin ei kannattaisi lähteä. Heti armeijan jälkeen auto-onnettomuudessa pahasti murtuneet ja vioittuneet jalat olivat toinen syy metsurin työn lopettamiselle. Lääkärit eivät alkuun luvanneet paljoo, mutta Jarin omalla sitkeydellä ja lääkäreiden ammattitaidolla jalat toimivat tänä päivänä varsin hyvin.

Myös ulkomaan savotoilla

Jari Linnasella on kokemusta ajokonehommista Saksasta ja mototyöstä Ranskasta.

- Kun olin Ranskassa hakkaamassa vuonna 1997, niin kaveri ilmoitti, että Metsä-Jokereilla näyttäisi olevan kuskin paikka auki. Lähetin hakupaperit Suonsaaren Joukolle ja kohta sain itse mennä perään. Ja sillä tiellä ollaan, Jari kertoo päätymistään nykyiseen työhönsä.

Työn parhaimpina puolina Jari pitää vallan ja vastuun sopivaa yhdistelmää. Luonnollisesti niin metsänomistaja, työnantaja kuin puun ostajatkin tarkkailevat hakkuutyön laatua. Mutta leimikolle tullessa kuskilla on täysi valta ja vastuu siitä, kuinka savotta hoidetaan kunnialla. - Joskus tulee tarkkojakin ohjeita jättöpuista ja muista erikoistoiveista, mutta pääosin ohjeena on yksinkertainen lause: "Tee niin, että hyvä tulee", Jari kertoo.

Vuosien saatossa hakkuukoneen kuljettajalle on annettu aina vaan enemmän tehtäviä hoidettavaksi. Kohta varmaan leimikoiden suunnittelukin siirretään kokonaan kuskin vastuulle. Onneksi lisääntyneiden työtehtävien hoitoon on kunnolliset työkalut ja opastus. Luonnollisesti tietoliikenne takkuu toisinaan, mutta minkäpä sille tekee.

Koulua ja työtä

Jari on miettinyt, kuinka nuoret motokuskit saataisiin pysymään pitempään konehommissa. Alalla vaihtuvuus on toisinaan melkoista. Metsäkoulua Jari pitää hyvänä ja tarpeellisena pohjakouluna. Mutta koulutuksen kestäessä olisi entistä tarkemmin katsottava oppilasaineksen soveltuvuutta vaativaan konetyöhön. Tietynlainen karsinta opiskelun kestäessä voisi säästää niin opiskelijaa kuin työnantajaakin tulevilta pettymyksiltä.

- Täytyy kehua Suonsaaren Joukoa ennakkoluulottomuudesta. Hän ottaa Metsä-Jokerille koulunsa päättäneitä nuoria miehiä koneoppiin. Siinä työtä tehdessä todellinen osaaminen karttuu ja työtä tekemällä havaitaan sekin, onko tulokkaasta todelliseksi ammattilaiseksi, Jari kehuu.

Pelkkä tekninen ja fyysinen osaaminen ei riitä. Myös henkisen kantin on oltava raudanluja, jos mielihäilyä metsäkoneen ohjaamossa. Syystalven pimeät päivät ovat yksinäistä puurtamista jossakin likimain tietömän taipaleen takana ja se saattaa ottaa koville. Jari tietää, että joillekin pimeä yksinäisyys karttuu jopa jonkinlaiseksi peloksi. Tämä psyykinen puoli olisi otettava koulutuksessa nykyistä paremmin huomioon.

- Olen joskus miettinyt sitä, miltä metsäkonekoulun käyneestä nuorukaisesta tuntuu, kun työpaikkailmoituksessa vaaditaan useamman vuoden työkokemus. Mistäpä sitä työkokemusta saa, jos ei pääse edes näyttämään omaa osaamistaan, Jari Linnanen ihmettelee

Mainiot koneet

Sähkövikojen määrä metsäkoneissa on tippunut dramaattisesti. Jari kertoo tarvinneensa vielä kymmenen vuotta sitten tinauskolvia silloin tällöin. Mutta nykkykoneiden kanssa kolviin ei ole tarvinnut tarttua vuosikausiin. Esimerkiksi johtojen liittimet ovat parantuneet huomasti.

Jarin vastuulla olevalla koneella hakataan yhtä vuoroa. Kokemus on osoittanut, että kahta tuuria ajettaessa koneen kanssa tahtoo tulla pieniä ylimääräisiä ongelmia, vaikka molemmat kuskit olisivat kuinka tarkkoja tahansa.

Pariin vuoteen Jari ei muista mitään ongelmaa ilmaantuneen koneeseen. Yrityksen koneissa on huoltosopimus, mikä rajaa kuskin huoltoaskareet melko pieniksi. Tulevat AdBlue-koneet sen sijaan askarruttavat. Kuinka urealiuoksen kuljetus ja varastointi hoidetaan paukkupakkasilla. Kaipa siihenkin joku ratkaisu löytyy, miettii Jari lopuksi.

Ponsse Oyj:n perustaja ja teollisuusneuvos Einari Vidgrén perusti vuonna 2005 Einari Vidgrénin Säätiön, jonka tarkoituksena on nostaa koneellisen puunkorjuun alalla tehtävän työn arvostusta. Einari Vidgrénin elämäntyötä ylläpitävä säätiö haluaa kehittää ja lisätä koneelliseen puunkorjuuseen liittyvän yrittäjyyden tunnettuutta sekä lisätä koneellisen puunkorjuun kiinnostavuutta työllistäjänä etenkin nuorten keskuudessa.